

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0204 van 26 september 2012
in de zaak 1112/0527/SA/3/0513

In zake:

1. de heer [REDACTED], wonende te [REDACTED]
2. de heer [REDACTED], wonende te [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Steven HENDERICKX
kantoor houdende te 9340 Lede, Oordegemkouter 122

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
de heer Johan KLOKOCKA

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]
3. de bvba [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Carina VAN CAUTER
kantoor houdende te 9552 Herzele, Pastorijstraat 30
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 15 maart 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 2 februari 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Erpe-Mere van 20 september 2011 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partijen een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het regulariseren van een aangebrachte verharding voor het stallen van voertuigen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd in het samenhangende dossier 1112/0557/A/1/0499. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 12 september 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Steven HENDERICKX die verschijnt voor de verzoekende partijen, de heer Johan KLOKOCKA die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Jürgen DE STAERCKE die loco advocaat Carina VAN CAUTER verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED], mevrouw [REDACTED] en de bvba [REDACTED] verzoeken met een aangetekende brief van 22 mei 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 31 mei 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partijen tot tussenkomst beschouwd kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 14 juli 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Erpe-Mere een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“regularisatie aangebrachte verharding”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 15 augustus 2011 tot en met 13 september 2011, worden vijf bezwaarschriften ingediend, onder meer door de huidige verzoekende partijen.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 24 augustus 2011 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Erpe-Mere verleent in antwoord op de ingediende bezwaren op 20 september 2011 het volgende ongunstig advies:

“ ...

Gelet op de ligging van de aanvraag in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied;

Overwegende dat de aanvraag het regulariseren van een verharding betreft die dienst doet voor het stallen van voertuigen, waaronder vrachtwagens,

Overwegende dat deze parking wordt gebruikt in functie van de activiteiten van het bedrijf [REDACTED] dat zich situeert op de hoek van de [REDACTED] en de [REDACTED] ([REDACTED]), dat dit bedrijf een zonevreemd bedrijf betreft dat enkele uitbreidingen heeft gerealiseerd door middel van een planologisch attest,

Overwegende dat de voorgestelde verharding dus niet in functie staat van een agrarische of para-agrarische activiteit, dat deze bestemming in agrarisch gebied niet kan worden aanvaard,

Gelet in deze zin ook het ongunstig advies van het departement Landbouw en Visserij,

Overwegende dat het terrein zijn agrarische bestemming dient terug te krijgen waarbij het terrein dus dient hersteld te worden in de oorspronkelijke toestand, maw. Opnieuw dient ingezaaid te worden, en waarbij de bestaande eventuele aanwezige vervuiling dient verwijderd te worden,

Overwegende dat bezwaren over waardevermindering voor omwonenden niet van stedenbouwkundige aard zijn,

Overwegende dat deze parkeerplaats een onveilige situatie kan betekenen voor omwonenden en voor weggebruikers, dat dit bezwaar echter niet van stedenbouwkundige aard is en aldus als niet stedenbouwkundig gegrond dient te worden beoordeeld,

Overwegende dat een bezwaar over vervuiling door onkruid en ongedierte eerder een milieuaangelegenheid betreft, en niet een stedenbouwkundige aangelegenheid,

Overwegende dat er in het verleden reeds klachten werden ingediend tegen deze parkeerplaats en de verhardingen, dat de aanvrager ook effectief verschillende aanmaningen naast zich neer heeft gelegd voor het herstellen van de plaats in de oorspronkelijke toestand, dat echter het bestaan van klachten op zich geen voldoende motivering vormt om bepaalde activiteiten / constructies / situaties al dan niet toe te laten;

Komen de bezwaarschriften als ontvankelijk en gegrond voor voor wat betreft:

- De ligging van de aanvraag in landschappelijk waardevol agrarisch gebied*
- De visuele vervuiling van deze activiteiten in agrarisch gebied*

Kom en de bezwaarschriften als ontvankelijk en ongegrond voor voor wat betreft:

- De waardevermindering van de gronden rondom de plaats in kwestie*

Komen de bezwaarschriften als ontvankelijk en deels gegrond deels ongegrond voor voor wat betreft:

- De hinder naar omwonenden en het gevaar voor weggebruikers door het op- en afrijden van zware vrachtwagens
- Het negeren van aanmaningen van het gemeentebestuur om het terrein in de oorspronkelijke staat te herstellen en het terrein opnieuw in te zaaien
- De reeks klachten van omwonenden in het verleden waarbij reeds PV werd opgesteld.
- De aanwezige vervuiling (overwoekering van onkruid, ratten en katten, enz.).

“ ...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Erpe-Mere weigert op 20 september 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen. Het college motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...”

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag

Het eigendom is gelegen langsheen de [REDACTED] te Aaigem in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De omgeving wordt gekenmerkt door hoofdzakelijk weilanden aan de rechterzijde, ter hoogte van de linkerzijde begint er lintbebouwing en bevindt zich ook het bedrijf [REDACTED] van dezelfde aanvrager.

[REDACTED] bvba heeft als hoofdactiviteit de verkoop, de herstelling en het onderhoud van bestelwagens en vrachtwagens. Daarnaast verkoopt het bedrijf ook alle mogelijke wisselstukken voor bestel- en vrachtwagens.

De aanvraag behelst het regulariseren van een verharding (steenslag) die wordt gebruikt voor het stallen van voertuigen (vrachtwagens, enz.) in functie van het tegenoverliggende (zonevreemde) [REDACTED]. De verharding heeft een oppervlakte van ca.25m x 37,25m.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Gelet op de ligging van de aanvraag in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied;
Overwegende dat de aanvraag het regulariseren van een verharding betreft die dienst doet voor het stallen van voertuigen, waaronder vrachtwagens,

Overwegende dat deze parking wordt gebruikt in functie van de activiteiten van het bedrijf [REDACTED] dat zich situeert op de hoek van de [REDACTED] en de [REDACTED] ([REDACTED]), dat dit bedrijf een zonevreemd bedrijf betreft dat enkele uitbreidingen heeft gerealiseerd door middel van een planologisch attest,

Overwegende dat de voorgestelde verharding dus niet in functie staat van een agrarische of para-agrarische activiteit, dat deze bestemming in agrarisch gebied niet kan worden aanvaard,

Gelet in deze zin ook het ongunstig advies van het departement Landbouw en Visserij,

Gelet op de resultaten van het openbaar onderzoek,

Overwegende dat de aanvraag aldus een inbreuk vormt op de goede ruimtelijke ordening van het gebied;

Is de aanvraag niet voor vergunning vatbaar.

“ ...”

De tussenkomende partijen tekenen tegen deze beslissing op 24 oktober 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 16 januari 2012 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

De vergunningverlenende overheid dient de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde gewestplan als meest recente en gedetailleerde plan.

Deze aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, voor het regulariseren van een aangebrachte verharding voor het stallen van voertuigen, niet in functie van een agrarische activiteit, is principieel in strijd met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening voorziet evenwel in afwijkingsbepalingen voor het herbouwen van zonevreemde gebouwen. Onderstaande artikels zijn op dit punt relevant:

“Art. 4.4.10...”

“Art. 4.4.11...”

"Art. 4.4.19. §1 Het uitbreiden van een bestaande zonevreemde constructie, niet zijnde woningbouw, is vergunbaar, op voorwaarde dat de uitbreiding noodzakelijk is omwille van:

1° milieuvoorwaarden;

2° gezondheidsredenen;

3° maatregelen opgelegd door de sociale inspecteurs die bevoegd zijn in het kader van de wet van 16 november 1972 betreffende de arbeidsinspectie;

4° de bestrijding van voor planten en plantaardige producten schadelijke organismen, de dierengezondheid of het dierenwelzijn;

5° infrastructurele noden ingevolge de uitbreiding van de werking van erkende, gesubsidieerde of gefinancierde onderwijsinstellingen of van een jeugdvereniging in de zin van het decreet van 29 maart 2002 op het Vlaamse jeugdbeleid.

Indien de uitbreidingswerken betrekking hebben op milieuvergunningsplichtige inrichtingen, gelden de mogelijkheden, vermeld in het eerste lid, slechts indien voldaan is aan beide hiernavolgende voorwaarden:

1° de bouwheer beschikt op het ogenblik van de vergunningsaanvraag over de voor een normale bedrijfsvoering noodzakelijke milieuvergunning;

2° de constructie werd in het jaar voorafgaand aan de vergunningsaanvraag daadwerkelijk uitgebraut.

De aanvraag beoogt het uitbreiden van een zonevreemd, vergund bedrijf, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Er wordt een uitbreiding gerealiseerd onder de vorm van een steenslagverharding met afmetingen van 25m op 37,25m. Uit voorliggend dossier valt niet op te maken of de noodzaak tot uitbreiding het gevolg is van één van voormelde voorwaarden gesteld in artikel 4.4.19. van de codex. Algemeen kan geconcludeerd worden dat de aanvraag niet verenigbaar is met de bepalingen van de codex.

Bijgevolg bestaat er een wettelijke belemmering voor het verlenen van een vergunning voor het regulariseren van een verharding voor het stallen van voertuigen.

...”

Na de hoorzitting van 10 januari 2012 beslist de verwerende partij op 2 februari 2012 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de plannen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Beschrijving van de omgeving, de bouwplaats en het project

Het goed situeert ten noorden van de deelgemeente Aaigem en is volgens het gewestplan gelegen in een uitgebreid landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De betreffende percelen situeren zich binnen een landelijke omgeving, gekenmerkt door een heterogene bebouwing, waarbinnen zowel een vrijstaande als een halfopen eengezinswoning voorkomen, en onbebouwd landbouwgebied. In de onmiddellijke omgeving situeert zich het landbouwbedrijf ■■■■, en ■■■■, waaraan deze aanvraag gerelateerd is. De stallingen van het landbouwbedrijf en de loodsen van de garage zijn binnen de omgeving sterk bepalend voor het landschap. De bouwplaats is gelegen ten noordwesten langs ■■■■, waarlangs zich hoofdzakelijk weilanden situeren. Ter hoogte van de terreinen in aanvraag begint er lintbebouwing en bevindt zich op de hoek van de ■■■■ en de ■■■■ ook het bedrijf ■■■■.

■■■■ bvba heeft als hoofdactiviteit de verkoop, de herstelling en het onderhoud van bestelwagens en vrachtwagens. Daarnaast verkoopt het bedrijf ook alle mogelijke wisselstukken voor bestel- en vrachtwagens.

Voorliggende aanvraag beoogt het regulariseren van een aangebrachte verharding voor het stallen van voertuigen.

De verharding bestaat uit steenslag en wordt gebruikt voor het stallen van voertuigen (vrachtwagens, enz.) in functie van het tegenoverliggende (zonevreedde) ■■■■. De verharding heeft een oppervlakte van ca. 25m op 37,25m.

Het garagebedrijf betreft een zonevreedd bedrijf dat op deze locatie historisch gegroeid is en enkele uitbreidingen heeft gerealiseerd door middel van een planologisch attest. Op momenten dat het aantal uit te voeren herstellingen van de garage te groot wordt, wordt het desbetreffende terrein benut.

...

De watertoets

Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied of in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied.

De aanvraag valt niet onder de toepassing van de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater.

Er is geen schadelijk effect voor het watersysteem te verwachten.

De doelstellingen van het decreet betreffende het integraal waterbeleid worden niet geschaad.

De juridische aspecten

De vergunningverlenende overheid dient de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde gewestplan als meest recente en gedetailleerde plan.

Deze aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, voor het regulariseren van een aangebrachte verharding voor het stallen van voertuigen, niet in functie van een agrarische activiteit, is principieel in strijd met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening voorziet evenwel in afwijkingsbepalingen voor het herbouwen van zonevreedde gebouwen. Onderstaande artikels zijn op dit punt relevant:

“Art. 4.4.10...”

“Art. 4.4.19...”

De aanvraag beoogt het uitbreiden van een zonevreemd, vergund bedrijf, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Er wordt een uitbreiding gerealiseerd onder de vorm van een steenslagverharding met afmetingen van 25m op 37,25m.

Uit voorliggend dossier blijkt dat het gevraagde geen uitbreiding betreft van overdekt volume en binnen het toepassingsgebied van art. 4.4.19 §2 valt.

De goede ruimtelijke ordening

Het gevraagde brengt de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang.

Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend.

...

Dit is de bestreden beslissing.

De leidend ambtenaar van het departement RWO heeft met een aangetekende zending van 29 maart 2012 bij de Raad een vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing ingesteld. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1112/0557/A/1/0499.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij en de tussenkomenende partijen betwisten het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de verwerende partij en de tussenkomenende partijen slechts onderzocht en beoordeeld dien te worden wanneer vastgesteld moet worden dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

Indien de regularisatie en de bouwaanvraag toch uitgevoerd worden dan zal het bedoelde perceel en de omliggende percelen blijvende en onherstelbare schade lijden vandaar dat verzoekers ook de schorsing van de bedoelde vergunning beogen.

Immers de bouwaanvraag betreft niet alleen het regulariseren doch tevens het uitbreiden van de reeds onvergunde verharding.

Verweerders hebben het herstel van het reliëf noch het herinzaaien van gras uitgevoerd.

De waardevermindering van de percelen is een ernstig nadeel voor de omwonenden.

In afwachting van een beslissing mbt de vernietiging is een schorsing dus noodzakelijk zoniet zou het herstel onmogelijk worden.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Het betreft hier de regularisatie van reeds uitgevoerde werken. De schorsing van de uitvoering van een regularisatievergunning heeft geen zin: de werken en de nadelen die de werken met zich zouden meebrengen, kunnen immers niet meer vermeden worden.

In tegenstelling tot wat verzoekers beweren, beoogt de bestreden vergunning enkel de regularisatie van de bestaande toestand en wordt er geen uitbreiding van de reeds onvergunde verharding toegestaan.

Voorts wordt het aangevoerde nadeel, met name de waardevermindering van de percelen, niet uitgelegd, noch met concrete gegevens aangetoond. Verzoekers tonen ook niet aan hoe dergelijke waardevermindering hen persoonlijk zou kunnen raken.

Verzoekers tonen bijgevolg geen moeilijk te herstellen, ernstig nadeel aan dat een schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit zou kunnen rechtvaardigen.

...”

3.

De tussenkommende partijen voegen hieraan nog het volgende toe:

“ ...

Verzoekende partijen poneren louter de stelling dat zij “blijvende en onherstelbare schade” zouden ondervinden, maar deze loutere ponering wordt nergens in het verzoekschrift onderbouwd. Zo wordt o.m. nergens aangetoond dat de hinder een “persoonlijk” karakter zou hebben.

Verzoekende partijen verwijzen slechts naar “een waardevermindering van de percelen”. Eerstens is zulks niet aangetoond. De stalplaats wordt slechts sporadisch gebruikt, zulks bij uitzonderlijke piekmomenten binnen het bedrijf. De vrachtwagens zouden in dergelijk geval op de openbare weg kunnen worden gestald, waarvoor tussenkommende partijen evenwel niet wensen te opteren. Een stalling op de openbare weg zou volkomen wettelijk zijn, maar op de piekmomenten ook een belemmering vormen van het openbaar verkeer. De vergunde situatie garandeert het vlot en veilig verkeer langsheen de straat, en komt de buurt ten goede. Verzoekende partijen zijn van oordeel dat de bestreden handeling het vlot en veilig verkeer van de buurt ten goede komt, evenals het rustig woongenot. Een waardevermindering is dan ook in geen geval aangetoond, nu de vergunde situatie tijdens de (uitzonderlijke) piekmomenten integendeel te verkiezen is boven de situatie van vóór

de ingebruikneming van de kwestieuze verharding. Tweedens is een (niet aangetoonde) waardevermindering hoe dan ook niet moeilijk te herstellen. Derdens wordt ook hier in het verzoekschrift niet verduidelijkt op welke percelen de beweerde, doch niet aangetoonde waardevermindering zou slaan, en in hoeverre dit verzoekers een persoonlijk nadeel zou berokkenen.

*Verzoekende partijen tonen dan ook geen ernstig nadeel aan dat moeilijk te herstellen is. Het schorsingsberoep is dan ook onontvankelijk, minstens ongegrond.
..."*

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen mogen zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dienen integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moeten verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die hen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft.

2.

Nog los van de omstandigheid dat de hoger geciteerde uiteenzetting betreffende het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de verzoekende partijen met de voorliggende vordering tot schorsing wensen te voorkomen een weinig concrete inslag heeft en dat de voorgehouden waardevermindering niet nuttig kan worden aangevoerd als een ernstig nadeel aangezien dit een financieel nadeel is dat principieel herstelbaar is, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing een regularisatievergunning is en dat de werken waarvoor een stedenbouwkundige vergunning is verleend, zijn uitgevoerd.

De Raad moet bijgevolg noodzakelijk tot de conclusie komen dat de voorliggende vordering tot schorsing, die in essentie is gericht op het voorkomen van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zonder meer doelloos is. De door de verzoekende partijen geschetste nadelen, nog los van de eventuele ernst en het gebeurlijk moeilijk te herstellen karakter ervan, kunnen immers niet worden voorkomen door de loutere schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de eerste kamer, voorgezeten door de heer Eddy STORMS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0527/SA/1/0513.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 26 september 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER